

ŞEHVET ATEŞİ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 10.11.2013 tarihli (217.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdülillahi Rabbil âlemin vessalatu vesselamu ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain

Aziz kardeşlerim,

Allahu Teâlâ ne yaptıysa en güzelini ve en uygununu muhakkak yapmıştır. Sisteminde hiçbir kusur bulunamayacağı gibi Allah'ın herhangi bir mahlûkunda da şöyle olsaydı daha iyi olurdu diye bir soru dahi sorulamaz. Bize göre eksiklik, arıza, sakatlık adını ne verirsek verelim ne görüyorsak görelim o gördüğümüz ve hoşumuza gitmeyen eksik, hatalı, acı bulduğumuz şeyler bile bir gün inşaallah cennetine girdiğimizde Rabbimizin göreceğiz ki her biri çok hikmetli ve yerli yerinde şeylermiş.

Bize göre bir çocuğun bir bebeğin ana rahminde iken filanca hastalığa yakalanıp özürlü doğması hiç anlamlı bir şey değil. Yaratırken onca rahmetiyle Allah milyarlarca insanı sapasağlam yarattığı halde bu masum olduğu için hiçbir vebali olmayan melekler kadar masum bu çocuğu ana rahmindeyken ömrünün sonuna kadar sakat yaşayacağı belki bir gün bir bardak su içemeyeceği kadar özürlü yaşayacağı hayatına niye hükmetti Allah diye soramayız. Hani iman ettik ayıp olur günah olur, çarpılırız diye soramayız. Çarpılmayacak olsak da soramayız. Çünkü diri yaratılanın sağlam yaratılanın mı yoksa bu hayatta hiçbir zaman ayağa kalkıp bir bardak su alamayacak kadar sakat yaratılanın mı gerekli olduğunu, hangisinin daha faydalı olduğunu Allah'tan başkası bilemez. Kul bunları anlayacak olsaydı sakat niye sakat, sağlam niye sağlam yaratıldı? Kulda öyle bir bakışta bir doktora teziyle anlayacak olsaydı adı kul olmazdı. O da ilah olurdu o zaman.

Yaratamayan yaratanın sırlarına karışamaz. Karışırsa baştan yanlış yapmış olur. Bize kalsaydı ölümü hiç yaratmazdık zaten. Bir milyon yaşında dedelerimiz olurdu o zaman. Biz en başta ölümü hastalığı yok sayardık. Biz hep ekmeğin üstündeki kaymağı isteriz. Ekmek tortu gelir bize. Allah ise celle celaluhu her şeyi bizim idrak etmemiz mümkün veya değil en son noktasına kadar hikmetle yaratıyor. O hikmeti anlamaya çalışırız. Gayret ederiz ayrı bir konu. Ama Rabbimizin hikmetini anlamadı isek o zaman herhangi bir şekilde itiraz etmeyiz. O şu sözünü ettiğimiz hikmetler deryası içerisinde ne murad ettiyse biz ona teslim oluruz. Verdiği kılavuzu Kur'an'da, gönderdiği örneği Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem de hangi öğütleri gördüysek o öğütlere sadık kalırız. Yolumuza devam ederiz. Acılar acı olmaktan çıkar o zaman. O zaman ateş yakmaz gül bahçesi olur. O zaman ölüm kavuşma olur. O zaman hasreti olmaz bu dünyanın ama her şeyi kendi kendimize anlayıp halledeceğimizi zannettiğimiz bütün işler başımıza dert olur.

Kardeşlerim,

Mesela insan olarak şu fani dünyada en bağımlı olduğumuz şey midemizdir. Yemeden içmeden yani midemizin ihtiyacına cevap vermeden gün bile geçiremeyiz. Bir de çok hassas midemiz var. Taş yemez toprak yemez. Pişmemiş ot yemez çok da nazlı. Nazlı ve rakipsiz. Bir de ikide bir hastalanır. Şunu salgılamaz. Bunu algılamaz dert küpü.

Resululullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, "İnsanoğlunun midesi kadar başına bela bir kabı yoktur" buyuruyor. En büyük bela mide. Başın ağrır midene koyduğün filancadan dolayı şuran ağrır midene filancaı koysan geçer. Midemiz kulluğumuzun da derdi, insanlığımızın da derdi. Ne kadar ciddi olursa olsun toplantın, ne kadar üst seviyeden katılımcıların katıldığı bir beraberlik olursa olsun miden boşalmak istediği zaman bir dakika izin verir misiniz demek zorundasın.

Başına da miden hakim. Ayağına da miden hâkim. Gözüne de miden hâkim. Mide yüzünden hırsızlık eder. Mide yüzünden yalan konuşur. Mide yüzünden uyuyamaz. Mide yüzünden yine uyuyamaz çok yiyince. En büyük dert mide hakikaten. Ne güzel söylemiş sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz ne güzel söylemiş. Âdemoğlunun midesi gibi bir derdi yok. Midesi gibi derdi yok. Bir insan bu mideyle uğraşmaktansa aldrayım midemi midesiz kalayım der mi?

Ben iyi Müslüman olmak istiyorum. Ahlakım bozulmasın istiyorum. İkide bir namaza çıkıp namazdan vazgeçip yahut ta abdestim bozulduğu için namazım yarım kalsın Kur'an okumam yarım kalsın istemiyorum. Midemi kaldırayım deme imkânımız var mı? Çünkü bizim kulluğumuz insanlığımız midemizle beraber başarabildiğimiz zaman başaracağımız iştir. Mideni kaldır haram görmesin diye gözünü de kaldır kötü söz duymasın diye kulağını da tıkat. Ne evliya be. Böyle olmaz ki. Evliyalık yani iyi insanlık iyi Müslümanlık mideni kontrol edebildiğin zaman gözüne kulağına diline hâkim olabildiğin zamandır. Dilim kopsun bir şey söylemeyeyim diyemezsin ki o zaman Allah'da diyemezsin. Midem olmasa ben azmazdım diyemezsin. Miden olmasa secdeye incek takatinde olmazdı.

Ne verdiyse Allah bunu bizden istediği iyi kulluk iyi Müslümanlığın gereği olarak da vermiştir. Evet, alkol doldurulmuş bir mide cehennem nedenidir. Ama helalinden ekmek ile pırasanın doldurulduğu bir mide secdenin sebebidir. Cihadın sebebidir. Güzel Kur'an okumakta ancak midesinde yiyecek olanların yapabileceği bir şeydir. Mide baş belasıdır. Peygamber de böyle diyor zaten. Midelerini herkes aldırın o zaman. Tertemiz Müslümanlar oluruz o zaman diyemeyiz. Bunu midemiz için dememiz çocukça bile olmaz. Çocuk dahi böyle söylemez. Bunu söylese söylese hayat nedir insan nasıl yaşar bilmeyecek kadar aklını kaybetmiş bilgi mahrumu insan böyle söyleyebilir.

Kardeşler,

Sadece mide değil Rabbimiz bu düzeneğimizi nasıl yerleştirdiyse bu düzeneğimizin bütün parçaları için geçerli bir kuraldır bu. Bu parçalardan herhangi bir tanesi gereksiz değildir. Hani bir saati bir aleti bozup içinde fazla alet bulmaya benzer bu. Ustası olmadığın için sana göre bu fazladır burada. Koyamadın onu atarsın onu alet çalışmaz.

Kardeşler,

Bu sözünü ettiğimiz, neyin sözünü ediyoruz? Allah bu düzeneğimizi çok büyük bir hikmet üzerine kurmuştur. Bu hikmet kesinlikle yanlış değildir. Kesinlikle daha iyisi olabilirdi denecek bir şey değildir. Kesinlikle sadece kötülük için değildir. İşte midemiz, pislik depomuz, başımızın sıkıntısı, hastalıklarımızın temel nedeni ama kulluğumuzda ondan geçiyor. Başka türlü secde yapamıyorsun. Aç açına oturup bir sahife Kur'an okuyamıyorsun. Kâbe'yi tavaf edebilmek için miden dolu olması lazım. Aç ayakta durulmuyor. Rükû yapılmıyor. Hiçbir şekilde cihad yapılmıyor. Nasıl mide örneğinden bunu bu şekilde anlamaya çalıştıysak kardeşler Allahu Teâlâ'nın bilerek, isteyerek imtihan gereği ve kapasitemizi, iddiamızı, ne kadar Mü'min olduğumuzu göstereceğimiz bu nedenle bize malzeme olarak yerleştirdiği unsurlardan biri şehvettir.

Şehvet, sadece gençlerin veya ölçsüzlerin başının belası olarak algılanamaz. Sarhoşların alkol dolu midesine bakıp bu mide insanlığın baş belası diyor muyuz? Yok canım hurma yiyende zezem içende midesi mübarek şeyle dolmuş oluyor. Sarhoşun ki alkol ile dolu. Mendebur mide bu. Ama Mü'minin helal yediği içtiği şey ona ibadet kıvamı enerjisi sağlayacağı için mübarek, değerli. Şehvet, gencinden ihtiyarına kadar insanların başının belası değildir. Şehvet, bir ateştir. Tıpkı arabanın

motorunun ateş sayesinde hareket ettiği gibi ateştir ama. Motor dışarıdan çok güzel gidiyor ama motorun içindeki ateşten dumandan kazara elin değse kül oluyor elin. Yanan motordan hareket ürüyor. Şehvetsiz insan melek olabilirdi ya da ölü olurdu. Midemiz neyse bünyemizdeki şehvetimizde odur. Şehvet yani sürekli kötü olarak anılıyor. Sürekli bizim toplum içerisinde kötü diye yaptığımız şeyleri anımsattığı için şehveti lanetlemek durumunda hissediyoruz kendimizi. Hâlbuki sen ey şehvete lanet okuyan sen, babanın şehvetinin ürünüsün.

Şehvet olmasa Âdem'den sonra ikinci çocuk olmazdı. Şehveti lanetleyip yok saymak kendi bindiğin dalı kesmek demektir. Bugün milyarlarca insan şehvet isimli bir kızak da kaydıkları için bu noktaya gelmişlerdir. Evet, midemizde ülserinden filancasına kadar yüzlerce dert bulunduğu gibi şehvette isim olarak uygulama olarak yüzlerce sorun oluşturur. Kontrol edemeyenin başının belasıdır. Kontrol edemeyenin şeriatı göre yönlendiremeyen cehennem nedenidir. Ama peygamberler de şehvet sahibiydiler. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Süleyman aleyhisselam ile kendi arasında bu şehvetin gündem olduğu bir karşılaştırma yapıyor. Peygamberler arasında bile puanlama nedenlerinden birisi. Yeryüzünde insan olarak var olmak ancak Allah'ın bizim şehvet diye adını koyduğumuz bir imtihaniyle mümkün olduğu gibi insan olarak bulunmaktan başka alternatifimizin bulunmadığı bu dünyada da şehvetsiz bir Müslümanlık söz konusu değildir. Peygamber olsan, peygamberin yanında sahabi olsan, çok iyi Müslüman olsan, sabah namazını Mescidi Nebi'de kılsan, öğlen vakti de Resûlullah sallallahu aleyhi veselleme beraber cihada çıkmış olsan, ikinci vakti de yüzlerce kalabalık bir küfür ordusunu perişan edip akşam mücahid, gazi olarak evine dönsen sen osun. Acıkacaksın, yemek yiyeceksin, mideni cihatta atmadın çünkü. Hiç çare yok yiyeceksin aksi takdirde akşama kadar Allah için kılıç sallayan elin sabahleyin hareket edemez, çökersin. Aynı şekilde akşam gün boyu cihad edip geri gelmiş bir Müslüman olarak şehvet dediğin organınla ya da şehvetin seni yönlendirmesinin sonuçlarıyla evde oturman gerekir. Erkek olman, kadın olman, peygamber çocuğu olman iyi Müslüman olman, âlim olman, cahil olman bir şeyi değiştirmez. Çünkü âlimin de midesi var cahilin de midesi var. Peygamberler de yemek yediler, onlara isyan eden kâfirler de yemek yediler. İnsanın yaratılışı bu. Zaten insan midesine mi kul olacak Allah'a mı kul olacak? Bunun ölçülmesi için yeryüzünde var. Aynı şekilde insan şehvetlerine mi tapınacak yoksa Allah'a mı secde edecek bunu ölçmek için Allah bizi bu dünyada gönderdi. Şehvet bizim adımız soyadımızdan daha fazla bizim için lazım ya da adımızdan soyadımızdan önce bizimle var olan şeydir. Adımız, soyadımız doğduktan beş on gün sonra konu belki ama biz ana rahmindeyken şehvetle ilgili yapıyı da genetik yollarla devralmıştık anamızdan, babamızdan.

Bu sebeple kardeşlerim,

Şehvet düşmanlığı diye bir şey yoktur dinimizde. Şehvetin sonuçları haram mantıkla kullanılırsa buna düşmanlık vardır. Yemek yiyeni suçlayamazsın, haram yiyeni suçlarsın. Şehvetli olmak ayıp olamaz. Şehvetin gereklerini istemek asla ayıp olamaz, günah olarak anlaşılabilir. Allah verdi, bu düzen böyle kuruldu böyle devam edecek.

Kardeşlerim,

Bilhassa gençlerin üzerinden, genç nesillerin şehvetiyle ilgili anlayışımız üzerinden konuşmak istiyorum. Ama dokuz yaşından doksan dokuz yaşına kadar her insanın şehvetiyle beraber yaşadığını da bilmemiz gerektiğini söylüyorum. Belki kadınlar için altmış yaşından sonra şehvet kelimesinin anlam ve niteliğinde değişiklik olabilir. Ama erkekler için doksan dokuz yaş bile on dokuz yaş kadar aktif yaştır. Felcine, ihtiyarlığına, yürüyemeyişine, romatizmalarına bakmasın kimse. Kafa o kafadır,

göz o gözdür, kulak o kulaktır. Dokuz yaşından doksan dokuz yaşına kadar, yüz on dokuz yaşına kadar bile şehvetle ilgili Allah'ın bize emrettiği kurallara uymak zorundayız.

Kardeşlerim,

Bir noktayı vurgulamak istiyorum. Biz şehvetimizi nasıl, nerede değerlendireceğiz veya onun bizim kötü puanımız olmasını nasıl önleyeceğiz onu konuşacağım. Ama önce şunu yüzde yüz bilmemiz gerekiyor. Toplum içinde yaşadığımız toplum şu bu sistemleri nedeniyle belki de insanlığın Lut aleyhisselamın kavmi de dâhil görmediği, duymadığı, hayal edemeyeceği kadar şehveti kudurtan bir mantık üzerine kuruludur. Neredeyse iki üç yaşındaki çocuklar bile şehvetin ağlarına takılmış durumdadırlar. Yirmi yaşında delikanlıların bundan elli sene önce duymadıkları, bilmedikleri şeyleri şehvet adına üç yaşındaki çocuklar biliyorlar, aşk mektupları yazıyorlar, mesaj işaretleri yapıyorlar. Böyle bir zamana geldik bir kudurma mı deyim, alev alıp tutuşma mı deyim adını koyamıyorum. Şehvet bir yandan kuduruyor, bir yandan da imtihanımız zorlaşıyor. Ama kardeşlerim insan olarak sadece bu asırda böyle bir afetle karşılaştığımızı iddia edemeyiz. Neden? Çünkü dedik ki peygamber de olsa insan bu süreci yaşamak zorundadır. Alternatifimiz yoktur bizim. Sahabi de olsan sonuç budur.

Ahmed bin Hanbel'in rivayet ettiği bir hadisi şerifi hepimiz defalarca duymuşuzdur. Ama bu açıdan bir kere daha düşünelim. Delikanlının biri müşriklerden değil. İslam'a uzaktan bakan münafıklardan birisi değil, genç bir Müslüman. Müslüman olmuş, zinanın yasaklandığı bir dine girmiş. Şehveti var, hareketli, zina yasak. Zina yapana ceza veriliyor. Gelmiş Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem huzuruna çıkmış. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ashabıyla beraber. Onun yanında nefes almaya bile çekinen Cebrail gelir içimizdeki kötülükleri ona haber verir diye ödleri patlayan koca koca insanlar Resûlullah'ın yanında oturuyorlar aleyhisselatu vesselam. Genç bir delikanlı elini sallaya sallaya gelmiş."Selamünaleyküm, aleyküm selâm zinayı niye yasakladın ya Resûlullah, ben ne yapıcım şimdi?" dedi. Camimizin imamına bu soru sorulabilir mi? Bir çocuk babaya bu soruyu sorabilir mi? "Zinayı neden yasakladın ya Resûlullah? Bana zinaya izin ver" demiş, "ben rahat edemiyorum." Bu soruyu sorduğu insan sıradan bir cami imamı değil, din dersi öğretmeni değil Resûlullah bu sallallahu aleyhi ve sellem. Ashabi kiram onu böyle bir kuşun avını parçaladığı gibi parçalamak üzere üzerine çullanmışlar."Çocuğu bana bırakın" buyurmuş, "çocuğu bana bırakın." Müstehcen, kaba ve ağır bir soru bu. Peygamber zinayı yasaklamış, Allah ayet indirmiş. Geliyorsun Ömerler'in yanında, Halid bin Velidler'in yanında "bu zinayı neden yasakladın, ben ne yapıcım şimdi?" diyorsun. Kuşdilimi kadar parçalansa etleri Ömer'in kalbi rahat etmez. "Bırakın çocuğu bana" buyurmuş." Gel yavrum, yeğenim bana doğru gel" demiş. Çocuk oturmuş önüne "sen ne istiyorsun?" demiş. Bir daha söylemiş istediği. "Bir kadınla zina etmek istiyorsun değil mi? Peki bunu birisinin senin kız kardeşinle yapmasından hoşlanır mısın?" demiş. "Ondan hoşlanmam ya Resûlullah" demiş. "Yavrum kime gideceksin muhakkak birisinin kız kardeşi o" demiş. "Sen kendine razı olmuyorsun başkasına niye razı oluyorsun? Sonra birisinin senin teyzenle böyle bir şey yapması seni memnun eder mi?" demiş. "Teyzeme razı olmam ya Resûlullah" demiş. Bir defa "ya Resûlullah" diyor. Kâfir değil, münafık değil. Sahabe çocuğu ve kendisi de sahabi. Ve şehvetiyle ilgili derdini anlatıyor, patlamış. Sokaklardaki reklam panolarında gördüğü resimlerden etkilenmemiş Medine'de herhalde. Hurma ağacından başka gördüğü bir şey yok. Kadınlar da kapkara dolaşıyordu Medine'de. Ama şehvet o şehvettir ağacı da görse şehvet zaten onun için o.

Neticede bu muhabbetten çocuğun gözleri yaşarmış, "ya Resûlullah bana dua et içim patlıyor benim" demiş. "İçim patlıyor benim" demiş. Asıl sorun bu zaten. Bu olayı gören sahabi diyor ki

"mübarek elini göğsüne koydu çocuğun bu göğsü rahatlat ya Rabb'i diye dua etti" diyor. Şimdi biz sokaklarda, evimizin önünde, balkondan seyrettiğimiz caddemizde yürüyenlere baksan kudurman lazım, resimlerine dükkânlardaki resimlerine reklam panolarına baksan patlarsın. Televizyonu, interneti, okulun ders kitabının kapağı kapağın içindeki resimleri bir gömlek alacaksın bir çorap alacaksın onun konuştuğu poşetin üstündeki resimler dünyanın her şeyi ağacı, odunu, plastiği şehvet olmuş. Her şeyi şehvet olmuş. Zavallı gencin yüzü sivilce, gözleri şişmiş, uyuşmuş, eli kolu hareket etmiyor patlıyor. Annesine babasına derdini anlatıyor "patladım ana" diyor. "E okulu bitir" diyor, okulu bitir, iş bul, askerliğini bitir, kalırsan namuslu eveririz seni. Keşke keşke şu miraca gidip gelmiş olan Resûlullah gibi "gel yavrums ne diyorsun" diye konuşabilse ana babalar çocuklarıyla keşke. Gene sonucuna razı olacaktım. Resûlullah'la böyle konuşuldu ama böyle oturulup muhabbet edilecek baba arıyorum bu dünyada. Böyle edepsizlik olur mu bizim babalarımızın önünde. Bu peygamberlerin huzuruna yapılabılır şeyler, bizim babalarımızın önünde çıt çıkmaz. Kim hangi sülalenin çocuğuyuz da bizim evde böyle şeyler konuşulur mu? Bizim evde kimse görmeden ne yaparsan mubahtır. Delikanlıca gelip derdini anlatırsan çıldırdın olur idam kararın verilir. Şehvet, yabana atılabilir bir şey değildir. Çocuğumuz ya bunun kudurdu ya noldu buna denir bir şey değildir. O kudurmadı sende akıl kalmadı. İnsan kendisi de on yedi yaşında idi bir günden on yedi yaşını da adı soyadı gibi bildiği halde on yedi yaşındaki çocuğunu şehvetinden dolayı nasıl ayıplar? Senin zamanın üstelik hangi zamandı? Onun zamanı hangi zaman?

Kardeşler,

Birinci kanunumuz şu olmalı şehvetle ilgili. Bir gün yükselsek yükselsek miraca çıkıp peygamber aleyhisselamın makamları gibi makamlara da yükselsek ve arkadaş çevremiz de Ebubekir, Ömerler'den olsa dahi çocuklarımız, talebelerimiz önümüzde oturup böyle muhabbet edebildikleri boşalt beni çıldırıyorum diyebildikleri gün sünnete ehil Müslüman olacağız demektir. Eğer çocuklarımız bu müstehcen diye bizimle konuşamıyorsa anneleri böyle bir şeyi duyduğu zaman secdelere kapanıp "dünya yıkıldı herhalde benim kızım benimle ne konuşuyor" dediği zaman "biz şu peygamberin sünnetine nereden bağlıyız?" sorusunu o gün kendimize soralım. İşte benim peygamberim benim. Hadisi şerif konuşuyorum. Başkasının çocuğu üstelik geldi ona bunu konuştu. Kim bilir de bu delikanlı huzuruna gelmeden beş dakika önce Cebrail oradaydı da cenneti tarif ediyordu belki de. Belki cehennem ayeti inmişti bu çocuktan beş dakika önce. Özel bir şey konuşacağım diye kenara da çekmedi peygamberi. Elma, armut der gibi derdini anlattı. Ama on yedi yaşında çocuğun yaşına indi altmış yaşındaki peygamber. Abi-kardeş oldular ve yüreğindeki ateşi söndürdü. "Alın şu terbiyesizin kafasını, ibreti âlem olsun insanlığa!" demedi. Deseydi zaten, rahmetenli'l-âlemin olmazdı o.

Sünnete ehil insanlarsak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin peşinden gidiyorsak, öğle namazının sünnetini kıyamet günü onun eteklerine yapışmak için kılıyorsak, bu da onun sünneti işte. Karakteri. Karakteri. Şöyle bir gözlerini sert hareket ettirseydi ashap bu delikanlıyı yüz parçaya bölerlerdi orada. Hadisin rivayetlerinin birinde de "Yeğenim yeğenim! Bana gel." diyor. Yeğen kelimesi, duygusal bir kelimedir. Çünkü abimin çocuğu, bacımın çocuğu diye kendine mâl etmek vardır. Nübüvvet makamında, Resûlullah mescidinde, zina ruhsatı isteyen bir canavar ruha "yeğen" diye hitap ediyor. Neden? Çünkü ikna edeceği çocuğa önce duygusal yaklaşıyor. "Sen kırbaç nedir bilir misin!" diye başlıyor. Kırbaçı biliyor çocuk zaten ama içinden de kırbaç yiyor. Deliriyor, çatlayacak.

Kardeşler,

Biz, ümmeti Muhammed'iz sallallahu aleyhi ve sellem. İsrail oğulları gibi daha iyi mü'min olmak için dağlara çekilen bir ümmet değiliz. Yetmiş sene dağlarda tek başına ibadet etmek bizim ümmetimizin işi değildir. Biz, dağlarda da medeniyet kurmak için gelmiş bir ümmetiz. Şehvetimizden kurtulmak için cinsel organlarımızı kesip atan bir ümmet değiliz. Şehvetimize rağmen kulluk edip Arş'ın gölgesine yükselmek isteyen müminleriz inşallah. Tıpkı bağırsaklarımızda ve midemizde dışarı çıktığında pis pis kokan şeyler bulunduğu halde secde edip o secdeyle Rabbimize kavuştuğumuz gibi damarlarımızda dolaşan ve bin bir kötülükle anılan şehvetimizi de Allah'a kavuşurken enerjimiz olan bir ateş olarak kullanırız. Şehvet ateştir ama kendimizi yakmayız. O ateşten enerji üretip kendimizi havalandırırız. Biz ümmeti Muhammed'iz sallallahu aleyhi ve sellem.

İbni Abbas radiyallahu anhuma bir olay anlatıyor. Diyor ki: "Adamın biri Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme geldi –Tirmizi'den hadisi şerif naklediyorum kardeşler- dedi ki: Ya Resûlullah ben anladım ki et yedikçe et, et yedikçe benim cinselliğim hareketleniyor. Bu sefer kadınlara düşkün oluyorum. Baktım olacak gibi değil, et bana haram olsun dedim diyor. Et yemiyorum daha." Sahabi takva olmak istiyor. Kadın konusunda yanlış düşünmek istemiyor ya da evindeki helal kadına da fazla bağlanmak istemiyor. Düşünmüş benim bünyem et yiyince fazla üretim yapıyor her halde et beni hareketlendiriyor. Anlamış bunu denemiş. Et yemiyeceğim bir daha demiş.

Kardeşler,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in cevap vermesine gerek kalmadan Allah Maide suresinden ayet indirmiş:

"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَمُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا"

"Ey iman edenler! Allah'ın helal ettiği bir şeyi siz niye haram ediyorsunuz kendinize. Böyle yapmayın. Ölçüyü aşmayın!" **"وَلَا تَعْتَدُوا"**. "Ölçüyü aşmayın." **"إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ"** "Ölçüyü aşanları Allah sevmez. Allah'ın helal olarak size verdiği temiz şeylerden yiyin." Ne dedi adam İbni Abbas'ın rivayet ettiği bu hadiste: "Ya ben et yedikçe kaşınıyorum –Türkçesi böyle bu işin- kaşınıyorum, rahatsız oluyorum, hareketleniyorum. Yemiyorum et, cinsel dertlerim de olmayacak, şehvetimden de kurtuldum." dedi. Helal olsun lan Müslüman bu işte, sevdiği kebab bile yemiyor, görüyor musun? Ne güzel işte denmesi gereken bir pozisyon. Ama Allah bunu aşırılık olarak görüyor. **"وَلَا تَعْتَدُوا"** "Aşırı gitmeyin." Çünkü Allah iyi be sen mideni kopar o da gözünü çıkarsın haram görmemek için. O da kulağına alçı döksün kötü söz duymamak için. Melekler ordusu mübarek. O zaman melek yarattı Allah. Melekleri öyle yarattı zaten. Meleklerde cinsellik ok, şehvet yok, mide yok, damar yok, kan yok. Melek. Ama melekelere cennet vadi de yok, yok. Niye cennete girsin ki melek? Onu barut fıçısı haline getiren şehvete rağmen mi melek on senedir iyi mümin olarak yaşıyor. Hayır! Melek Arş'ın gölgesine davet edilmez hiçbir zaman. Neden? Çünkü ağaç gölgesinde haram oturumlardan vaz geçip yanlış işler yapmak esnasında Allah'tan korkup Allah'ın helalleriyle yaşayanlar yani şehvetlerini zapt edebilenler, kendisini dizginlemeyi becerebilenler, hiçbir gölgenin bulunmadığı günde Arş'ın gölgesinin misafiri olmayı hak ederler. Melekler değil. Melek işi değil o iş. Bunun için Ebu Bekir binlerce put şehvetinin arasından, aile ve çevre baskısından sıyrılıp Muhammed'den başkasını tanımam dediği için hiçbir meleğin peşinden gidemeyeceği bir adam oldu. Şehvetleri dizginlemektir zaten kulluğun gereği. Bu sahabi yanlış anlamış, et yeme, nar suyu içme, mandalina da yeme, su da içme. Kurursun kuru kemikten de

kimseye bir zarar olmaz zaten ama mümin olarak da ölemezsin o zaman. Sen, rakiplerini öldürüp puan kazanmak isteyen bir güreşçiye benziyorsun. Rakibin öldüyse sen kimi yeneceksin?

Kardeşler,

Ümmet-i Muhammed'iz biz. Dağlardan yol yapar bir ümmetiz. Şeytana rağmen, şehvete rağmen, çevreye rağmen Allah'la beraber olmanın lezzetini yaşayan bir ümmetiz biz. İsrail oğulları gibi dağlara kaçarak kulluk yapmayız. Dağları eritir, kulluğumuzu ispat ederiz. Al benden şehveti ya Rabbi, demez bir mümin. Senden Allah şehveti alsa, seni niye yaşatsın ki o zaman. Niye imtihan edecek ki sen. Uykuyu da bir şehvettir uykuyu da alsın senden. Miden de kurusun, sana melekler getirip aspirin gibi bir ilaç yedirsinler her gün onunla sabaha kadar namaz kıl ne imtihan olacak ki o zaman.

Kardeşlerim,

Şehvet ateştir. Onu kullanmasını bilmeyeni yakar. Milyarlarca genci yaktığı gibi. Yaşlıyı, ihtiyarı yaktığı gibi. Ateşi evin ortasında, halının üstünde mi tutuşturuyorsun. Ev yanar o zaman. Ateşi sobanın içinde tutuşturursan ısınırın, yemeğini de pişirirsin.

Şehveti ulu orta, internetin içinde tatmin etmeye çalışırsan yakar elbette. Allah'ın helali, helal olan neyse, onunla beraber olduğunda ise şehvet nimettir. Şehvet bizim ibadet kavramımızı ayakta tutar.

Ve bir hadisi şerifi kardeşler, hafızamıza nakşedeceğiz. Neden bu hadisi şerifi nakşedelim diyorum? Çünkü bir çocuğumuz, kızımız, oğlumuz şehvetten patlayacak hale geldiğinde veya bir Müslüman yaşı başı geçmiş, sakalı ağarmış, deri kemiği hareket etmez hale gelmiş, hâlâ kendinde şehvet hissediyorsa, baba isen anne isen çocukların varsa Müslümanların üç tane beş tane çocuğunu idare etmek için sana hocalık, müdürlük vazifesi verildiyse, bir caminin imamı, müezzini olup insanlara yön vermeyi Allah sana takdir buyurduysa, bir gün bir kürsüye çıkıp üç tane Müslümana nasihat etmek istiyorsan ya da ya da şu dünyada araba lastiği reklamı yapılırken bile cinselliğin neden kullanıldığını anlamak istiyorsan, bir haber spikerinin maaşından çok üstündeki boyaya, cilaya masraf etmesinin nedenlerini anlamak istiyorsan, Allah'ın neyi neden yarattığını anlamak istiyorsan ve biz İsrailoğullarından değil Muhammed aleyhisselamin ümmetindeniz, dağlara çekilmeden, dağları dizimizin dibine getirerek bu hayatı yaşarız, yetmiş sene toplumdan kaçarak değil, yetmiş sene toplumu hizaya getirmek için uğraşan bir ümmet olarak yaşarız şuuru anlamak istiyorsan; Müslim'in, Ebu Davud'un, Tirmizi'nin, İbn Mace'nin ve Ahmed bin Hanbel'in rivayet ettiği şu hadisi şerifi dinleyeceksin şimdi. Çok iyi dinleyeceğiz. Neden? Dikkat ediniz, her biri bu ümmetin göz bebeği olan eserlerin isimlerini zikrediyorum. Müslim,diyorum, Ebu Davud diyorum, Tirmizi diyorum, İbn Mace diyorum, Ahmed bin Hanbel diyorum, İbni Hibban diyorum. Bu hadisi rivayet etmişler. Yani köşede bucakta kalmış bir menkıbe değil anlattığım. Bir hadisi şerif, belki on defa dinlemişizdir bunu. Ama şu şehvet ateşinin aslının ne olduğunu, sonucunun ne olması gerektiğini anlamamıza yardım etsin diye bu hadisi şerifi dinleyelim tekrar.

Ebu Zer radiyallahu anh rivayet ediyor. Diyor ki: "Bir grup sahabi -onlar da sahabi- Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme geldiler. Bir şikâyetle bulundular." Olayı ben sizin anlayacağınız şekilde tiyatroya dönüştüreyim, sonra hadisi şerifi okuyayım. Şimdi ashabı kiram da –Allah onlardan razı olsun- bizim gibi toplumdular, içlerinde zenginler vardı, fakirler vardı. Misafirler vardı, yerliler vardı, muhacirler vardı. Bildiğimiz bir insan toplumuydular. Dinimiz namazı emrettiği, orucu emretti, cihadi

emretti, zekâtı emretti, sadaka verin diye teşvik etti. Sabah namazına camiye beraber geliyorlar. Herkes diyelim oradan beş puan kazanıyor. Beş sevap kazanıyor. E öğle vakti çocuklarını şöyle bir hizmet yapıyorlar, herkes oradan sevap kazanıyor. Aynı sevabı kazanıyor. Sonra Ebu Bekir, Abdurrahman bin Avf zengin olanlar, tutuyorlar, beş tane köleyi evlendiriyorlar. Fakirler bakıyor ki sabah namazını beraber kıldık. Ee öğleye kadar beraber Kur'an okuduk sevaplar aynıydı. Ee bu adam tuttu beş garibi, yetimi evlendirdi. Hu hu bir daha yetişemem ben buna. Öbür gün geliyor cihad yapılacak "ben gelirim ya Resûlullah" diyor. Ebubekir "ben de geleceğim" diyor. Ama Ebubekir üstelik de bir çuval da para getiriyor. Ee cihatta beraberiz, gazi beraber olduk. Ee bir çuval para getirdi bu sefer yine öne çıktı. Bakmışlar ki bir dengesizlik var. Hani zengin-fakir uçurumu deniyor ya gelir farkı. Gelmiş demişler ki: "ya Resûlullah" hadisi şerifi naklediyorum: "zenginler aldı gitti, biz burada kaldık ya Resûlullah" dediler. "Nasıl aldı gitti?" demiş. "Ya Resûlullah! Namazımız aynı namaz, ee orucumuz aynı oruç. Fakat bu olmadı ki. Onlar sadaka veriyorlar bizi geçiyorlar, infak ediyorlar bizi geçiyorlar, paraları var adamların." Ebubekir bunların başında. Abdurrahman ibn Avf bunlardan biri. Böyle zengin zengin adamlar. "Ee ibadette aynıyız, zikirde aynıyız. Ee oruçta aynıyız. Ee adam tutuyor, yetimi yediyor ben yediremiyorum, ordunun ihtiyacını karşılıyor ben karşılayamıyorum, ee burada bir adaletsizlik var ya Resûlullah" demişler. Yani bu din zenginlerin dini mi, demeye getirmişler sözü. Böyle demiyorlar ama bir tür şikâyet ediyorlar.

Kardeşlerim,

Dikkat ediniz mahkeme reisine sunulan dosyada ne var? Zenginler bizi niye geçiyorlar? "Ee napalım Allah vermiş adamlara mal" deyip başından savmamış aleyhisselam Efendimiz. Buyurmuş ki çok dikkat edelim: "Eğer onlara Allah, fazladan sizde olmayıp onlara fazladan mal verdiyse o malı da onlar sadaka olarak harcayıp sizi geçiyorlarsa size de Allah alternatifler vermedi mi?" "Ne verdi ya Resûlullah?" demişler. Şimdi sayıyoruz: "Siz de bir kere Subhanallah deyin, onun sadakası gibi sadaka kazanın. Siz de bir kere Allahu Ekber deyin! Siz de bir kere Elhamdülillah deyin. Siz de bir kere la ilahe illallah deyin. Siz de hanımızla cima edin, size de Allah sadakalar versin." buyurmuş.

İsrailoğulları'nın dağlarda yetmiş beş sene Allah'a kavuşacağız diye ibadet ettiği İsrailoğlu dini değil, Muhammed aleyhisselamın Şeriatı'nı konuşuyoruz. Allah de, Allahu ekber de, la ilahe illallah de akşam hanımınla cinsel ilişkide zevklen Allah sana Ebubekir'in infakıyla kazandığı sevaplardan versin, dengeyi sağla diyen Muhammed aleyhisselamın dinindeyiz. Sallallahu aleyhi ve sellem. Şu kavramlara dikkat eder misiniz? Subhanallah, Allahu Ekber, Elhamdülillah, la ilahe illallah muhammedun Resûlullah ve hanımınla cima etmek. Hangi dükkânda aynı rafa konur bunlar? Muhammed aleyhisselamın dükkânında bunlar aynı raftalar.

İşte Müslümanlık. İşte Allah'ın şehveti niçin yarattığı. İşte ateşle elini ateşe yaktırmadan yemek pişirme ve ısınma taktiği. Sen sobayı tutuşturmayı bilmediğin için hep is oldun, yandın, hep yara bere oldun. Sen soba yakmayı bilmiyorsun. Ateş düşman ama seni ısıtır. Yemeğini pişirir. Sen nerede ne tutuşturacağını bilmiyorsun demek ki.

Kardeşler,

Ashabı kiram tereddüt etmişler, herhalde espri yapıyor, bizim ahlakımızı ölçüyor düşünmüşler. "Ya Resûlullah!" demişler bu hadisi şerifin devamını okuyorum: "yani biz, karımızla yatağa gireceğiz, keyif süreceğiz, sonra da Allah, o mallarını infak ettiği için dağlar gibi sevap kazanan o zengin mü'minlere verdiği sevap gibi bize sevap verecek karı koca zevklendiğimiz için öyle mi ya

Resûlullah" demiş: "öyle mi ya Resûlullah" demiş. Yani yanlış mı anladık bu bir espri miydi? Çünkü saydığın liste çok büyük. Subhanallah, Elhamdülillah, Allahu Ekber, la ilahe illallah muhammedun Resûlullah deyin diyorsun. Ee bunlar büyük sözler zaten.

Versin Ebubekir bir çuval sadaka, beş çanta dolusu sadaka versin, bir la ilahe illallah kâinatı satın alır, buna bir diyecek yok zaten ama hanımınla cima et diyorsun ya Resûlullah. Buyurmuş ki: "Evet, öyle, öyle. O ateşi şehveti nikâhlı hanımında değil de, nikâhlı kocasında değil de nikâhlısı olmadığı bir haramda tatmin edecek olsaydı cehennemlik olmayacak mıydı?" buyurmuş. "Tabi olacaktı ya Resûlullah". "Peki, nikâhlı karısında, nikâhlı kocasında yapınca cehennemden kurtulmuş olmuyor mu?" "Oluyor ya Resûlullah". "Var mı cehennemden kurtulmak, daha büyüğü var mı?" buyurmuş. Cenneti kazanmaktan büyük var mı? Şehvet ateşinin yemeği nasıl pişirdiğini buz gibi dünyada nasıl ısıtacağını tarif ediyor Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz. Bu ateş, ormanlar tutuşturursun diye değil, enerjin olsun diye. Nesil yetiştirme sevdan olsun diye. Nikâhlı eşini Allah'ın en güzel emaneti bil diye Allah'ın içimize koyduğu bir ateş bu.

Biz, gençlerin veya yaşlıların barındırdıkları şehveti başlarının belası görüyoruz. Yandı kavruldu bu çocuk bu şehvetle diyoruz. Ama Allah'ın önümüze örnek olarak koyduğu Peygamber'i sallallahu aleyhi ve sellem cenneti kazanacağımız cennetin ücretlerinden biri olarak görüyor. Herkes aklını başına alsın kardeşler, Allah rızası için dinleyiniz. Subhanallah de diyor, Elhamdülillah de diyor, Allahu Ekber de diyor. La ilahe illallah muhammedun Resûlullah de, diyor. Emri bi'l maruf ve nehyi ani'l münker yap diyor. Ee hanımlarınızla da cima ediyorsunuz ya daha ne karışıyorsunuz Ebubekir malına, diyor.

Hadisin tam Arapçası şu şekildedir. "وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ" "وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ". Onlar ne demişlerdi? "Ya bu zenginlerin sadakaların bizi geçiyor ya Resûlullah" demişlerdi. "Bu zenginler aldı gitti bizi geride bıraktılar" demişlerdi cevabı biterken ne diyor? "وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ" sizden birisinin hanımıyla cinsel ilişkisi de sadakadır. بُضْع o demek. Üstü kapalı bir kelime değil. Arapçası böyle bu kelimenin "وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ" Gerçi bu بُضْع kelimesini tam da tercüme edemiyorum çok ayıp bunları konuşmak çünkü, çok ayıp. Ama sen yatsı namazındayken oğlun kızın gencecik tertemiz daha henüz kanı mikrop görmemiş çocuk internette neyle meşgul onu konuşmak ayıp değil tabi. Ama bu hadisi tercüme etmek çok ayıp. "وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ" "Ebubekir verdiği sadakalarla bizi geçti ya Resûlullah" diyene verilmiş cevaptır.

Demek ki fakir mü'min, fakir delikanlı sen Filistin'i kurtaramıyor olabilirsin, sen camiler yapamıyor olabilirsin, sen infakınla mü'min gençleri coşturmuyor olabilirsin. Nikâhlı hanımınla kapandığınız yatak odanız zenginlerle, mücahidlerle, zahidlerle, Hasan Basriler'le yarışabileceğin bir zemin hazırlıyor sana. Ben sadece benzetme için söylemek istiyorum. Şu füzelerin fırlatılışı esnasında hepimiz görüyoruz ya füzenin altından büyük bir ateş kümesi böyle dağılıyor, o ateş kümesinin büyüklüğü kadar da füze hareket ediyor. Şehvet ateşi bu. Şehvet ateşi bu. Bu ateşi söndüremezsin, insanı öldürmüş olursun o zaman. Söndürmen de gerekmiyor. Yapman gereken bu ateşin tutuşacağı soba olan evliliği kurmaktır. Evlilik, oluşumu esnasında, oluşum sürecinde ve oluştuktan sonra bu ateşi yaktığımız sobadır. Kadınlar, kocalarının bu ateşini söndüren itfaiyecilerdirler. Erkekler de hanımlarının ateşini söndüren itfaiyecilerdir.

Yanan bir bedeni tutuşmuş bir bedeni söndürmek de nedir? Resûlullah tarif ediyor sallallahu aleyhi ve sellem. Bu sokaktan gittiğimizde evliliğin ne olduğunu, Allah'ın nikâhı neden bize

emrettiğini, neden ben evlenmeyeceğim diyen birisine Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem “sen benden değilsin” diye tehdit ettiğini anlamış oluruz. Midelerimizi de atamayız, şehvetimizi de söndüremeyiz. Midemizi dolduracağız, Allah için yürümek davası uğruna. Şehvetimizin varlığı için devam edeceğiz, Allah’ın rızasını kazanacağımız buz gibi dünyada ısınacağımız bir zemin oluşturacak bir ateş olduğundan dolayı.

Biz Ümmeti Muhammed’iz. Zorluklarla yaşamayı bildiğimiz için bu ümmetteniz. Dağlara kaçarak, manastırlara kapanarak, havralarda kapıları üstümüze kilitleyerek ibadet edemeyiz. Havralarda, manastırlarda tek başlarına ibadet edip “kadınlarla evlenmek yasak bizim dinimizde” dediği için Hıristiyanlar bu din Allah’ın dini olma meziyetini kaybetti de “onun yerine İslam’ı” gönderiyorum dedi. “Şimdi Müslüman insanlar aman gençler evlenmesin, erkek yurdunda kalsınlar akşama kadar hiç hiç hiç aman aman cep telefonlarından da kadınların resimlerine bakmayın” derlerse Hıristiyanlaştırma sürecine kaydırmış olurlar bu dini. Buna da Allah izin vermeyecek kıyamete kadar. Muhammed aleyhisselamın dini olarak bu din kalacak. On bir kadınla nikâhlanmış Muhammed’in dinine mensubuz biz elhamdülillah. **“وَ فِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ”** diyen Peygamberimiz var bizim.

Yatak odasına girerken bir erkek bir kadın sol ayakla mı girmeli, sağ ayakla mı girmeli sizce. Camiye sağ ayakla girilir, banyoya sol ayakla girilir. Yatak odasına nasıl girilmeli sorusunun cevabını herkes kendisi vermeli. Herkesin yatak odası farklı, herkesinki farklı. Kimininki itfaiye merkezi gibi, Allah’ın tutuşturduğu bu ateşi söndürüyor, kimininki de yangın odası gibi tabi. O hiç girmemeli o odaya ne sol ayağıyla ne sağ ayağıyla. Çünkü o yanıyor orada daha fazla. Herkesin odası kendi odası, mahrem üstelik. Ama Resûlullah’ın sallallahu aleyhi ve sellem yatak odası buydu.

Ve’lhamdu lillahi rabb’il alemin.